

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Sergiu Dragomir, în interesele lui Leonid Solonari și Elena Solonari,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.21 împotriva lui Leonid Solonari și Elena Solonari, intervenient accesoriu „Termocom” societate pe acțiuni în procedura falimentului, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Leonid Solonari,

c o n s t a t ă :

La 11 noiembrie 2014 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.21 (în continuare ÎMGFL nr.21) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Solonari și Elena Solonari, solicitînd încasarea datoriei în mărime de 2 456,28 lei.

În motivarea cererii a indicat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr.21 pe numele lui Leonid Solonari și Elena Solonari, SA „Termocom” a livrat energie termică. Pentru serviciile prestate Leonid Solonari și Elena Solonari nu au achitat, iar datoria pentru perioada 01.10.2011-01.04.2014 constituie suma de 2 456,28 lei, pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

A mai indicat că, în conformitate cu art.10,17, 18 din Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Prin hotărîrea Judecătoria sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 11 mai 2015 a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.21.

A fost încasat în mod solidar de la Leonid Solonari, a.n.12.04.1944 și Elena Solonari, a.n.01.12.1949, c/p 2001002334348, cu domiciliul în mun.Chișinău, str.Socoleni, 8, ap.13, în beneficiul ÎMGFL nr.21, cu sediul în mun. Chișinău,

str.G.Madan, 81, c/f100360003393918 datorica în sumă de 2 456 (două mii patru sute cincizeci și șase), 28 lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 270 (două sute șaptezeci) lei, în total suma de 2 726 (două mii șapte sute douăzeci și șase) lei 28.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 a fost respins apelul declarat de Leonid Solonari. A fost menținută hotărîrea Judecătoriai sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 11 mai 2015.

La 06 iunie 2016 avocatul Sergiu Dragomir, în interesele lui Leonid Solonari și Elena Solonari, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.21 să fie respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea cererii a indicat că rapiditatea emiterii deciziei motivate indică atitudinea superficială a instanței de judecată, care nu a examinat minuțios probele existente și nu a ținut cont de prevederile legale invocate de recurent.

Mai indică recurentul că, la examinarea cererii de apel nu i-a fost comunicat despre faptul că ÎMGFL nr.21 a depus referință la cererea de apel, nefiindu-le înmănat un exemplar.

Consideră recurentul că instanța de apel în mod arbitrar a admis cererea ÎMGFL nr.21, ori pretențiile intimatului sunt îndreptate abuziv împotriva unui subiect care nu este parte la raportul juridic litigios, nefiind temeiuri care ar genera obligații.

La 25 iulie 2016 ÎMGFL nr.21 a depus referință la recursul declarat de Leonid Solonari și Elena Solonari, solicitînd respingerea cererii.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Sergiu Dragomir, în interesele lui Leonid Solonari și Elena Solonari ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Sergiu Dragomir, în interesele lui Leonid Solonari și Elena Solonari

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

